

BORSSZEM JANKÓ

CONSILIUM.

Albertus Magnus (a kiterített Zagyvapárt holtteste fölött.) Feloszlatom tehát a gyűlést, doctissimi és határozatkép kimondom, hogy nem bírunk tisztába jönni az iránt: valjon a lép, vagy a máj oka-é annak, hogy ennek a testnek nincsen feje.

A brit lantos dala.

KYPROS borából tölts kehelyt,
És éltesd Gladstonet, Anglia!
Az angol is hamar felejt,
S van sok derék és hü fia;
Ha egy bukik, van más helyén,
A hatalom kölcsönbe mén.

Kypros borából tölts kehelyt!
Néked terem e szép sziget,
Hegy dús levét számodra fejt,
Gerezdje néked integet!
Lord Beaconsfield szerezte meg,
Kypros marad, ő tova megy.

Kypros borából tölts kehelyt!
Suez hatalmas egy lakat,
De kulcsot hozzá Kypros rejt,
S mindkettőn ur levél magad;
Beaconsfieldnek köszönheted —
A mű marad, ő elmehet.

Kypros borából tölts kehelyt!
Nem vagy már lomha gyapjuzsák,
Hired megint magasra kelt,
Nem gunyol immár a világ;
Ezt lord Beaconsfield tette mind,
S kezéd neki most búcsút int.

Sőt nem is int; bucsútlanul
Bűnös gyanánt csak eldobod;
Utódja majd töle tanul
S él abból, mit ő alkotott;
De ha megint alkotni kell,
Kontár kezén lesz-e siker?

Kypros borából tölts kehelyt!
S dalold: Rule Britannia!
Most még lehet, most még nem ejt
Csorbát művén az ő hija.
De majd ha ejt, okold magad,
S vágd földhöz ezt a — poharat!

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Felfordult világ!

Haza minden előtt!

Mi békével vagyunk és Bécs csinál skandalumot.
De eddig úgy áll, hogy ők ott fenn csak 30%-nyi
botrányt képesek produ-
kálni a mi 70%-ünkhöz
képest, Reklamáljuk a pari-
tást.

Csakhogy megkezdtek
már ők is!

Még pedig egy Lobko-
vicz kezdte meg.

Hanem az egész lármá-
ból nem sült ki semmi. A
vége kóficz lett — termé-
szetesen lobbkóficz.

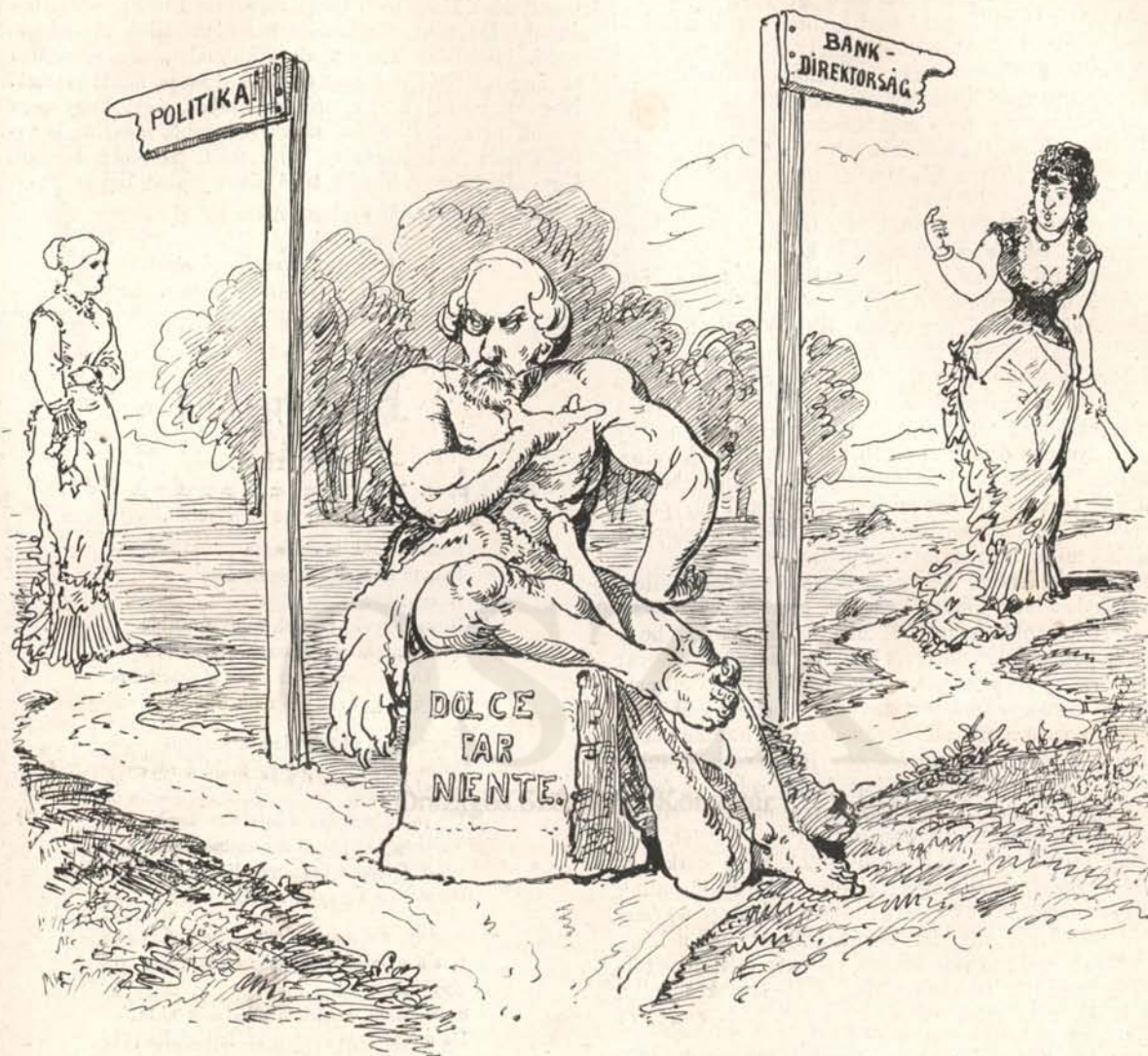
De erre már csakugyan:

Pakolj Pista!

Artézi vegybontás.

THAN Károly tanár az artézi vizet, minthogy kutviz,
természetesen Brunner módszere szerint elemezte.
Ez abból áll, hogy a kutba konyha- és glaubersó doba-
tik, mire a vízben jelentékeny só-tartalom mutatható ki.
A ki hiszi, az glauber-sót is érez benne. Szénsav-tar-
talma oly jelentékeny, hogy ha a savat közönbösíteni
fognák, s csak a szén marad meg, a kut vize fűtésre szol-
gálhat. (Vizfűtés.) Hiányzik ellenben a szénsavas átrium
melyet azonban hozzá lehet építeni, s a széntartalmu
gáz, mely majd csak akkor lesz érezhető, ha az ivótermet
a mi híres gázunkkal világítjuk meg. Lepárolás által e
nevezetes vízből aqua destillata készíthető, mely tudva-
levőleg a patikákban nagy szerepet játszik. Tény továbbá,
hogy artézi vizünk a leghiresebb hévizek tulajdonságait
egyesíti; csak olyan nedves mint a karlsbadi sprudel,
folyékonyasága az emsi Krähnenével vetélkedik s mint-
hogy a furás alkalmával sokan már keresztet vetettek
rá, a marienbadi Kreuzbrunnhoz hasonlítható. A mar-
gitszigeti víztől alig különbözik, úgy hogy szedőnket
figyelmeztetjük, hogy margitligeti és városszigeti vizet
ne szedjen, mert az egészen mindegy volna. Az orvos-
sok igen jól használhatják irrigatókra, borogatásokra,
szájöblítésre stb. Hőfoka miatt melegviz gyanánt is
jó szolgálatokat tehet. Vizfestőinket ezután figyelmeztet-
jük rá; különösen a vizet igen jól lehet vele ábrá-
zolni s a vízintes területek általa maguktól jönnek
létre. Igaz ugyan, hogy a viz csöppet sem alkalikus, de
a főnebbi célokra annál alkalmikusabb, s evvel bizvást
beérhetjük. A magyar kulturára mindenesetre csak ked-
vező befolyással lesz, ha a lefolyó vizet Sáros-Patak
alakjában than-célokra fordítják; az ugyanis magától
megjő. Így egy csöpp sem fog haszontalanul elveszni
a haza földjének drága nedveiből.

HERKULES A VÁLUTON.

S—y P—I. Jobbra menjek? Balra menjek?
Ó, ki mondja meg nekem?
Itt küzködjem? Ott szenvedjek?
Ki visz át e kételyen?

Itt is, ott is, hatáskörre
Számíthat talentomom —
Legjobb lesz, ha err' a kőre
Ülök le s meggondolom.

Gazdasági napló áprilisére.

Az idő melegebb lesz. A szegény ember kidugja fejét az üveg-
nélküli ablakon, s hálát ad az istennek, hogy oly egészséges tüdővel
áldotta meg, hogy egész télen át a markába fújhatott.

*

A d i n n y e ü l t e t é s n é l v i g y á z n i k e l l , h o g y a t ö k m a g
ne essek közel hozzá; mert megeshetnék, hogy a »szomszéd« csak

ennek a gyümölcsöt hagyná meg nekünk, s a világgal mégis azt hi-
tetné el, hogy d i n n y é t eszünk.

*

Kezdik a szegény embernek a bundáját nyírni.

*

Még mindig több zöldet lehet hallani mint látni.

Vén próféta.

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —

Veszter Imre. T. ház! Fiat justitia, pereat mundus!

Ha ez volna jelszava a többségnek, Pauler mindjárt megbuknék. Fájdalom nincs így! Loris Melikoff szuronyokra, a magyar kormány szavazatokra támaszkodik és szavazatszegezve ver vissza minden támadást. A régi gárda — a Napoleoné — sem adta meg magát, de legálább meghalt; Tisza gárdája azonban nem hogy meg nem adja magát, de még csak meg sem akar halni. Nagyon szomorú! De térjünk át a tárgyra. Én az igazságszolgáltatásba a szóbeliséget és közvetlenséget kívánom behozatni — még pedig olcsóságánál fogva. Nem szükséges demonstrálni, hogy a szó olcsóbb, mint a papiros. Aki nem hiszi, azt Posner Károly Lajoshoz utasítom, ki ingyen méri a szót s drágán az irkát. A szónak különben épen a magyar igazságszolgáltatásban van helye. Hisz a régi példaszó is azt tartja: szóból ért a magyar ember. Ez nem egyéb, mint régi justitiánk egy maradványa. Ha őseink az írásbeliséget kedvelték volna, e közmondás kétségkívül így hangzanék: papirosból ért a magyar ember. De hát mi is az a papiros? Egyiptomi találmány. Mert az egyiptomiaknak tetszett a papyrost feltalálni, mi ne hozzuk be a szóbeliséget?

Teleszky István. Nem vagyok a szóbeliségnek ellensége; mindenesetre jobban szeretem, mint a szókivüliséget, mert ez utóbbi nem is létezik; de azt hiszem, hogy óvatosan kell annak rendszerét behozni. Tudjuk a magyar ember azt a gyöngeségét, hogy a jussát ugyan nem hagyja, hanem egy jó szóért az ingét is odaadja. Méltóztassék már most a szóbeliség veszélyeit tekintetbe venni. Ha minden alperes a felperes egy jó szavára az ingét odaadja, mije marad? Ha az ing ócska volt, ing-ósága oda is van. (Veszter elájul.) Ingatlanok nem létében pedig be kell érnie ingetlenségével. (Veszter int, hogy elég lesz már ebből a szövegbeszélésből.) Ezen csak úgy lehetne segíteni, ha a magyar alperes a tárgyaláson ing nélkül jelenne meg, (Veszter némán összekulcsolt kézzel eseng a szónoknak) vagy ha a szóbeliséggel még néhány évig várunk, amíg az alpereseket kellőképp felvilágosítottuk, hogy ne adják oda az ingüket, a felpereseket pedig, hogy kinek nem inge, ne vegye magára. (Veszttert locsolni kell.)

Chorin Ferencz. Az igazság ügye nálunk roppant rosszul áll. Az ügyvédek éheznek, még az u. n. tyúkprókátorok is. IV. Henrik francia király alatt minden alattvaló fazékjában volt egy tyúk, nálunk a tyúkprókátorok fazékjaiban sincs. Nem csoda, hogy aztán, ha pert kapnak, rabulistica kiszíjják s mindenféle fogásra adják magukat: néha meg, hogy tyukjok legyen, a csirkefogásra is. Ezért van annyi zug ügyvéd, aki zúg. Természetesen a rendszer ellen, mely velök en bagatelle bánik el. A bagatelle-eljárás óta prókátoraink nagyrésze hivatlan, mert senkisémet veszi igénybe. Segít-e ezen a szóbeliség vagy nem, minek kutassam? Mindenesetre mellette nyilatkozom. Justitia fundamentum regnorum. Jus pedig háromféle van: a jus romanum, jus canonicum és jus primæ noctis. Csinálhatnám még tovább is, de nagyon éhes már a szóra

Pulszky Ágost. Nem mondok nagyot, ha Jusztiniánt a híres törvénykészítőt, öcsémnek vallom. Jusztinian-Gusztinian. Híhatnám tehát magamat Pulszky Jusztiniánnak. De nem cselekszem s megmaradok Ágostnak, kinek hitvallása Tisza nyakas kálomistasága ellenében az ágostai. Szót pedig az ügyvédi díjazás miatt emelek. Nagyon rosszúl fizetik prókátorainkat, úgy, hogy egy részük nem lévén képes az ügyvédségből megélni, kénytelen volt a bojtárságra adni fejét. Szomorú állapot. Ügyvédbojtárság. Tessék tehát őket jobban díjazni.

Pauler. Mein beszter

Veszter!

Wer auf dem Kopf steht,

Steht drum nicht fester.

HIDEKI TROMBITA.

— Zomborból. —

Solo, a birák chorusából.

(Az igazságügyi tárcza költségvetésekor.)

Kimutatások kimutatása . . .

Fekete körmét lelkembe ássa

A rubrika.

Hova legyenek, jaj! oh hova fussak,

Szárnya alá mely paragrafusnak?!

— De Themisz rám szól: a rubrikától

Hátrálni gyáván — nem illik a'!

És gyül az akta halomra szépen,

Azon reményben, hogy majd a réven

Átmenni fog.

De van ám dolga a lajstromoknak

Valahogy egyet át ne szalasszanak . . .

— S Themisz csak mondja: mit tehet róla,

Ha most a menykő rubrika sok?

Bizony, ma már a könnyű se könnyű!

Hát a nehézzé! No már ez szörnyű

Nagy állapot!

S meghízik, számban mindenik akta,

De annál vékonyabb, ki felhízalalta;

Nincs itt kimentség: rossz a fizetség,

Csak nyögjük így a szolgáltatot.

— De Themisz mondja: reformot kincsem!

Hogy is tágtisunk a nagy bilinesen,

A rubrikán?

Mit ráaggattak, rákentek-fentek:

Le kell csak hányni a toilletet,

S meg lesz ifjodva, könnyítve lesz a

Békókra ítélt justicián.

— S folytatja Themis: reformot gyorsan!

Milyen is legyen a bírónak mostan

Ia-fia?

»Kérem alásson: piros pozsgáson

Éljen a bíró Magyarországon;

Nagynak, kicsinynek így illik a'!

Kis bíró.

„Vindobonbonok.“

— Az autogrammatikus ünnepi díszlap stancizlijából csipegetik
többen. —

Hiába, mégis csak politikus nemzet a magyar! A német vagy oda írja vastagon nevét, vagy általános bölcsességeket prédikál. Míg a magyar, ha kormánypárti: védekezik, ha ellenzéki: támad. Trefort ott védekezik az ellenzék vádjai ellenében s azt mondja, neki svikvs a világ. (Eötvös Károly.)

Hogy Tisza nem politizál, csak azt mutatja, mit évek óta ráolvas az ellenzék: hogy nem is politikus. Vigaszul szolgál egyébiránt, hogy már a »testamentom«-mal foglalkozik. (Idem.)

Az is tanuság a magyarok okossága mellett, hogy egy se írta oda nevét minden megjegyzés nélkül, mint sok német, nehogy esetleg egy váltó-szöveget írhasanak fölébe. (Wahrmann.)

Gróf Apponyi Albert: lásd »Heyse's Fremd-Wörterbuch«. (Vigyázó Laczi.)

Andrássy Gyulán ugyan boszút álltak a bécsi journaliszták: nem ismerik el notabilitásnak. Nem is fér az oda a sok egyéb Weinwurm, Kremzier stb. kappelmeisteri „Nota“-bilitás közé. (Bartalus.)

Thonet ur notabilitás, a nagy székcsináló: magyarul »Erzsébetforrás«. (Dr. Grósz Lajos.)

Dr. Scherzer fene okos ember. Azt mondja: »Prodesse mundo!« E jelszó neki sok örömet szerzett s ez tartotta fenn őt. Heiszt ein Kopf! Brod esse mundo — hát mivel egye kenyérét az ember, ha nem a szájával? Groszer Sherzer der Herr von Scherzer! (Börzeviczy.)

Irányi künnrekedt a megörökítésből. »Ein ausgelassener Mensch!« (Idem.)

Sohasem hittem volna, hogy annyi adakozó lélek akadjon a monarchiában. Valamennyi odaadta a — nevét jótékony célra, — az az a szegények számára. Szeretném látni holnap Zallel Haslingert, ha a »graf Hoyos Sprinzenstein« nevét öltené fel. (Seiffensteiner.)

Az egyszer Trefort is adott, pedig rendszeren csak »elfogad«. (Idem.)

Chaim Blutegelnek mutatom ott: »Fürst Hohenlohe s. k.« »Tisza Kálmán s. k.« meg »graf Potocky s. k.« Nu—mondok, mit szólsz ehhez a három — aláírás-hoz? — »Irasd alá még a feleségüket«, mondja a Chaim Blutegel. (Idem.)

»Czaruk! Zatracena!« Dr. Rieger s. k. (Polyt.)

Az én Árpád fiam megbokta a német orthografibul és a freiherr von Walterskirchen — lauft noch immer frei herum. (Spitzig Izig.)

Wahrmann Mór egy szót sem szól, s az legjöbb viccze. (Ich.)

Pauler Tivadar: »Omnia incerta, cum a jure discessum est.« Ezt a magyar ügyvéd is szomorú areczal írja alá: »Alles ist aus, wenn vom Jus nix z'essen ist«. (Dr. Rosenberg.)

Szapáry Gy. gróf: »Berücksichtigung der beiderseitigen Interessen.« »Én is csak úgy járok el« — mondja nekem Chaim Blutegel — »magam is minden oldalról fogadok el interest«. (Seiffensteiner.)

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Sodalcozzák azon rajta, hoid a Matlekovics miniszteri tonácsos ór lesz bankdirektor. Pedig az van nadjon ezerő. Ű bizemosan gandozkotta ögy, hoid ha megmarad, okkor tonácsos; hoidha elmegy — t o n á c s o s a b b.

Miótán berlini szerződés van megkötte ürük idükre, nadjon természetes, hoid moszka, toliános et kümpeni mind spekolirozza az ürük s e g r e.

»Meglásd Solomon«, mangya a Moezl Krachmandl üreg vosáros és naczerő pülitikus, »hoid a czár meg a német sászár morodjo mindig jo borát, minden két hétbe toasztirozza od-másra«. — »Hadd el Moezl«, mondom én; »üsmerek én asztot: elüszür összakoczanják a poharak, oztán oz érdekek.«

Ed Disraeli utódja Hartington vadj Grenville. Ögy lát-szik: a nad pénzt váltják föl mindenött aprópénzzel.

Furcsaságok a múlt hétből.

Irányi Dániel, a garçon, lelkesedett a megházasodás könnyebbitéséért,

Pécsey Tamás az elnöki széket ősei vértés diszöltözékében éppen akkor foglalta el, amikor a legbékésebb költségvetés — a közoktatásügyi budget járta.

*És a budapesti borbély-fodrászok diszborbélynak te-
szik meg*

Helfy Ignác buzgott a katolika autonomia mellett.

Szilágyi Dezsőt, aki sohasem borotválkozik —

disz-fodrásznak meg *Jókait*, aki sohasem nyiratkozik.

A lasciv irodalom.

— Korszerű tanulmány. —

Az írók minden időben igen frivol fajzat voltak. A Castalia forrásából sokat kellvén inniok, bele únnak a castitásba. Mondhatni, hogy az egész világirodalom egy nagy botrány s a botrány ellen küzdök én. Botranymachia!

En kárhoztatom a szentirást, mely fölér három Boccaccio-féle Decameronnal. E munka, mely fájdalom! nálunk is közkézen forog, alapos átdolgozásra szorul és pedig oly szellemben, hogy sikamlós részei minél inkább elsimittassanak. Néha vajmi könnyen lehetne rajtok segíteni; hogy például Ruth kisasszonyt rútnak írják, akkor Boázsal megesett kalandjában senki sem tehetne föl galans epizódot.

A görög könyvek mind elégetni valók. Pindár olympiai hymnuszaiban kizárólag ruhátlan férfiak küzdelmeit írja le és e tekintetben jellemző, hogy összes költeményeiben az »uszónadrág« egyetlen egyszer sem fordul elő. Sappho lesbosi költőnő, ki szerelméről zeng, még lascivabb, mert dalainak tartalma csak »lesbosi szerelem« lehet, mely mai nap meg réndörileg is tiltva van. Homér pláne megpirítja az erkölcsös olvasót; minő szégyenletes dolgok történnek például Trója városa mögött bizonyos Ida körül (kit a költő igaz hogy Ida hegynek nevez, de hiszen tudjuk mi, hogy Ida leány-név!) Az egész Homer oly erkölcstelen, hogy még az irlandi Homeruler párt is (mely pedig róla van elnevezve) eltagadja ezt az összeköttetést. A görög tragikusok csupa fürtelemben gázolnak; ilyen szenny-históriákat a német zuglapok sem mernének közölni, mert a rendőrség elkobozná; de gymnasistáink a tanár szemei alatt fordítják, sőt még vizsgálatot tesznek ebből a chronique

scandaleuse-ből és jaj nekik, ha nem tudják: mi történt Oedipus és a saját édesanyja közt. Fürtelemachos: ez lesz aztán az ideáljok. Aristophaneshez képest meg Faublas a serdültebb ifjuságnak való. Őt tulajdonkép Aquatophanesnek kellene nevezni, valamint Luciánt Luciankálinak. Nem-é sajnós, hogy éppen egy Arany Jánosnak kellett arra vetemedni, hogy e kecskebak-büzlésű szindarabokat fordította le magyarra?

Csak kevés hellen író van, kit tisztességes ember olvashat; ilyen például Dio Cassiusnak »a diótöréstről« szóló műve, Plató platónikus szerelmei s az anthologia Palatina (a nádor-kert virágairól.) Legmorálisabb görög író: Aesopos, természetesen a Rákosié; de Fenelon Telemachja is olvasható.

A latin irodalom még trágárabb a görögnél. Itália tulajdonkép: Nuditália, s a civitas romana: lascivitas romana. Caesar »de bello Gallico« (a szép francziáról) műve erkölcsrontó olvasmány. Lucretius sem Lucretia. Az epigrammisták nagyon is Martiálisok és ugyancsak katonai viczeket csinálnak. Horász oly égező színekben festi a tiltott élvezeteket, hogy versei ezért kármin-verseknek (carmina) neveztetnek Szvetenay vagyis Suetonius valóságos Ujházy, azaz Casanova. Lucanusnak már neve is kárhoztatja P. Szatmáry Károlyt, ki azt szinlap-képesnek proklamálta. Cicero »Cato major« (»Kata őrnagy«) című szennyművét pedig Properczig sem tétovázunk Ovidius »Ars amandi«-jához fogni, mely utóbbit le sem merjük fordítani.

Hanem azért a modern írók sem finomabbak a deákné pokróczánál. A francia nyelvet egyáltalán el kellene tiltani, mert azon csak rutságok vannak írva. Hiszen Páris csak almájáról híres, melyért három öltözetlen istennő versenyzett (la bataille de l'Alma.) A rue de Rivoli-t okvetlenül rue Frivoli-nak kellene elkeresztelni. A »Fromage jeune et Rizling ainé« regény még ártatlannak mondható, mert csak az érett sajt és az idei rizling ellen küzd. Ellenben Zola regényei, melyeket együttvéve »Les Rougon-Macquart«-nak (a rúgott Makart) nevez, már e cím által is elárulják, hogy a Makart »7 halálos bűnét« írják le regény alakban. A Crébillon hirhedt »le sofa« című könyvére Balzac következett ki után már csak canapé-regények jöhetnek. Hugo (tulajdonkép Hautgout) Viktor »misérables« dolgokat írt és »Herr Náni«-jában egy hermaphrodit szerelmes dolgait hozta szinpadra. Barbier egy egész kötet (»Iambes«) versben csak czombokat énekel meg, Paul de Kock a Grisette, Béranger a Lisette és Musset az Anisette titkait; szóval: az egész francia irodalom pár sor után már fehérszemélyeskedésbe megy át és fiatal egyéneknek kezébe sem adható.

Nem szólunk itt az angol, olasz és német lascivitásról — azt ki nem merithetnők; de a magyar irodalom sem mentt egészen e mételetől. Hisz maga Jókai is irt »decameron«-t! Sőt Vörösmarty pláne »Szép Ilonka«-t irt, ami nem egyéb mint a »Schöne Helene.« (Igaz hogy nem adják a nemzeti színházban.)

Ezeket tartottam egyelőre elmondónak a lascivság ügyében. Videant censores, nequid rest publicum detrimenti cupint.

Irányi Dániel.

IRODALOM,

„Magyar költők gérokban.“

E sokat ígérő s jelentős czimen ad ki Aignerffy Lajos egy füzetes vállalatot, mely hivatva lesz végre a leghivebb fordításban s a legnemesebb köntösben közölni Németországgal a kiváló magyar költőket.

A »Borsszem Jankó« szépirástudói már több évvel ezelőtt mutatták be e vállalkozó czégnak a jelzett irányban kifejtett működését. Ha most újból rá terelik a nagy közönség figyelmét: teszik azért, hogy velünk együtt érezze azt a nagy elégtételt, melyet hazai irodalmunk terjesztése költ minden hálás magyar szivben s hogy legyen neki is része abból a nagy dicsőségből, mely a germanizációnak illetén formájában ő rája is háramlik.

Nem bírálható ismertetés akar lenni ez a mi igénytelen közleményünk. Csak úgy találomra szedegetünk ki egyes virágszálakat a nagy bokrétából, a könynyebb összehasonlítás végett a német fordítással szemben a magyar eredetit is közölvén.

I. Petőfi.

Talpra magyar.	Auf die Socken, Magyare!
Hi a haza	Die Zeit ist schon da!
Itt az idő	Nun wähl' sonder Zaudern,
Most vagy soha.	Sag: ja oder na!
Rabok legyünk	Es drängt dich die Frage —
Vagy szabadok:	Zu schwanken wer wagt da?
Ez a kérdés,	Sei Raab uns die Losung,
Válaszatok.	Oder Szabadka?
A magyarok istenére	Beim Gott der Magyaren
esküszünk,	wildfrei wir es schrei'n!
Rabok többé, rabok többé	Wir woll'n keine Raaber,
nem leszünk.	ja Raaber nicht sein.

Távolból.

Kis lak áll a nagy Duna	Zarter Firniss glänzt in
mentében;	weicher Dunen-Mente
Oh mi drága e lakocska	Ach wie ist mir theuer
nékem!	dieser kleine Firniss.
Könnyben tuszik két	Meiner thränenschweren
szemem püldja,	Augen düstre Falter —
Valahányszor emlékszem	Sie umgaukeln mich in der
reája.	Erinnerung Wirrniss.

Befordultam a konyhába,
Rágyujtottam a pipára —
Azaz: rágyujtottam volna,
Hogyha már nem égett volna.

A pipám javában égett;
Nem is mentem én a végett.
Azért mentem, mert megláttam,
Hogy odabent szép leány van.

Rasch und jäh wend' ich mich
In die stille, traute Küch'
Wollt in's Pfeifchen stecken
Glüher —
Hätt' gebrannt es nicht schon
früher.

Meine Pfeif' in Java glühte;
Mich auch nicht darum
bemühte.
Eintrat ich, weil ich erschaute
Dort am Herd' die Magd, die
traute.

Tűzet rakott eszem adta,
Lobogott is, amint rakta;
Hát még a két szeme párja —
Annak volt még nagy a lángja!

Én beléptem, ő rám nézett:
Aligha meg nem ígézett —
Égő pipám kialudott,
Alvó szivem meggyuladott.

Sie gab mir Verstand für zehne,
Hei, wie flackerten die Späne!
Und gar ihrer Augen Flammen,
Hui, wie schlugen die
zusammen!

Ich trat ein, sie sieht
vergnüglich;
Schenkt' ihr Zeitwort mir
vergnüglich;
Pfeifchen mein ist schlafen'
gangen —
Schlafend Herz hat Feu'r
gefangen.

*
Dalaim.

De mit tür a szolgáságnak	Ist Tür * denn auch der
népe?	Sklavenhorde Sohn?
Mért nem kél föl, hogy lánczát	Was rasselst mit den Fesseln er
letépje?	nicht schon?
Arra vár, hogy isten	Dort ragt die Burg —
kegyelméből	durch Gottes heil'ge Gnaden
Azt a rozsdá rágja le kezéről?	Friszt Rost die Kette, bis sie
Dalaim, mik ilyenkor	wird zum Faden,
teremnek	Meine Lieder, klingend für die
Villámlási haragos lelkennek.	Süle —
	Blitze sind der zornig wilden
	Seele!

János vitéz.

... a kolompoló gulya. ... der klappernde Storch.

II. Arany.

Zách Klára.

Királyasszony kertje	Der Garten Frau v. König's
Kivirult hajnalra,	Erbüht dem Cardinal —
Fehér rózsá, piros rózsá,	Weisz-rothe Rosen: blonde
Szöke leány, barna.	braune
	Mädchen allzumal.

Családi kör.

Este van, este van, kiki	Das Regiment Este hat
nyugalomba,	»Rasten!«** geblasen,
Feketén bólingat az eperfa	Es liegt unter'm Birnbaum, im
lombja,	dunkelnden Rasen,
Míntha lába kelne valamennyi	Als würden die Steine viel
rögnek:	Beine jezt kriegen:
Lomha földi békák szanaszét	So hüpfen die Kröten herum
görögnek.	wie die Griechen.

Felhőbe hanyatlik a
drégelyi rom.

Di Wolke hat rückwärts ein
Loch wie die Burg
Zu Drégely

Sat. sat.

E kevés mutató nyomán is megítélheti a nyájas olvasó, mily érdemes munkára vállalkozott a kiadó, ki megérdemli, hogy mentül előbb kerüljön a mi sorainkba.

A „Borsszem Jankó“ szépirástudói.

* Eine unverkennbare Anspielung auf die Krieger-Thaten des tapfern Generals. Um so erstaunlicher, als ihn unser Dichter (1847) noch gar nicht kannte. Ein zwingender Beweis mehr für den hellsehenden Geist des Poeten.

** „Rasten!“, — nemlich „Ki ki!“ die onomatopoeische Schilderung des bekannten Trompetenstosses. Aignerffy.

Börzevicsy W. M. élczei.

Furcsán állunk a kodifikációnkkal: a miniszter — úgy látszik — a kereskedelmi törvénykönyv elkészülte óta teljesen Apáthi-jába merült! (Gold!)

Mégis különös. Valahányszor Macbeth kerül a műsorra, Felckiné mindannyiszor macbeth-egszik! (Shakespeare gesagt!)

FÜLETLEN GOMBOK.

Egy természettudós kitalálta, hogy nincs sehohly üresség a természetben, csak azok fejében, a kik önmagukkal vannak teli.

A mostani szárazságban oly kevés a víz, hogy a miniszteriumoknál már alig moshatja egyik kéz a másikat.

Írányi indítványára a »Pipacs« ezentul csak »Mimosa pudica« névvel lesz előadható.

»A tör«. Veszedelmes cím. Szerencsére a publikum s nem a szerző fogózott meg benne. A gyermek egészséges és Várady Antal a körülményekhez képest jól érzi magát.

»A cornevillei harangok« századszor. Hallatlan sikere a siketítő bimbannak. De könnyen magyarázható, mikor mindig maguknak harangoztak.

Hatásuk sokkal nagyobb, mint a sándor-utcai elnöki harangé, mely néha alig tudja a folyósóról a közönséget szavazásra becsődíteni, akárhogy tekint az elnök ide vagy oda. Jó volna Péchynek Cornevilleből hozatni harangot.

Írányi Dániel — mint pótlólag értesülünk — azt is szóba akarja hozni, hogy szemérmű tekintetből Kölcsey Erkölcsy Ferencznek neveztessek. Thackereyt pedig említeni sem szabad, hanem csak a »Hiuság vasárának« a szerzőjét; valjon mért? Ez tuzás, mert ez az író tiszta erkölcsöket hirdet és gyakorol — azaz exerceál.

Salvini Budapesten.

— Pöh! mondja Feleki. Kueséber! Talián svihák! Szökén játszodja Makhctest — mondok Makbetet. Bármilyen nemzetségbeli volt legyen is az a Makbet, de az gazember volt!.. a gazembert pedig mindig feketén köll játszodni! Mmmh!

S ott hagyja Salvinit.

A hatás növelése s a szinpadí illuzió megkivánja, hogy Faust-Perotti, az első fölvonásokban, míg Gretchenbe szerelmes, Bartolucci kisasszonnyal énekeljen, — a 4-ik

fölvonásban pedig, midőn Gretchent már megunta, B. Bognár Vilmával.

— Hirdetés. —

Az első valódi, nyálkodó gyógyhatású töményét Hoff János maláta-kvonat-csokoládé 30 évs. üzleti asórt nem kedveli fennállása óta kitüntetve.

*

— A „Keszthely” 16. számából. —

Jó újsághoz becsületes, nem nyulékony lelkiismeretű szerkesztő szükséges. (A párisi »Figaro«, ha ezt olvasná, ugyancsak ne—heztelne.) Ugy látszik, hogy az újság alapja a posta vala. (Ezt mutatják a római írott hírlapok is.) Szinte mély ködbe borul a gondolkodás s megzavarva áll az ész saját itélőszéke előtt, ha a hírlapot úgy akarja definiálni: hogy azt a szürdalmányos logica és iskolázott philosophia is megérthesse. (Csakhogy van minék mély ködbe borulnia s megzavarodnia! Elég ez egy vezércikkirótól, kinek philosophiája már logikus korában járta szürdalmányosan az iskolát.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Deodatus. Ördöge van az urnak; csakhogy ön előtt mások is kitalálták, hogy $2 \times 2 = 4$. — „Echo”. Bár támadna echója annak, amit élénkel. Megadjuk rá a módot. A vidéki trombita élesen szól s néha messze szolgál. Mások is. — **Szabadvára.** Hihetetlen, amit sorából olvasunk: hogy t. i. a k. . . . i püspök ápr. 22. tartott bérmálásakor a hívekre rázáratta a templom-ajtókat, hogy ki ne szokhassanak. Ez a kényszeredett áhítat nem igen lehet a jó isten kívánsága szerint való kegyesség; s ha, amint ön panasolja, az ottrikesztett keresztényekből nem csak a kebelből fakadt a fohász: ez bizony nem vált hasznára a tömény illatának. Az pedig, hogy azt a szerencsétlen asszonyt, ki többé magába nem fojthatván a buzgóságot, a prépost jó csattanósan megbérmálta: élénken emlékeztetarra az országosan híressé vált liponiczky esetre. A netalán tán beküldendő helyreigazítás előtt mi nem fogjuk elzárni a B. J. templomának ajtait. — **Bécsbe.** Német nyomdától Bécsben még nem olyan szörnyű, mintha — Lupi bácsi szerint — még egyszer olyan szörnyű volna. Mindenesetre nem ártott volna a májusi préter-ünnep magyar rendezőinek komolyabban venni a vig meghívót, mert a »nemzet legyob« fia sem teszi le szívesen a belépti »dy«-t, ha ilyen kegyetlen orthografiával csalogatják a részvételre. — **Szolnokra.** De ha a polgármester ur igazán súlyos betegségbe esett, mi egyebet tehetett volna a helyettes? Vagy ott Szolnokon örökké tartó friss egészségre tesz fogadalmat a p. mesteri jelölt? Nem értjük a panaszos sorokat. — **Böngész.** Az az önképző lapja csekély véleménynyel lehet olvasói felől. Az illető rovatban. — **Szombathely.** Abban az »ukászbán« mi semmi furcsát nem tudunk találni. Amaz intés, közegésségi tekintetben, még szükséges is. Vagy a forgás idejét, tágabb értelemben, egyébre akarja alkalmazni? — **P. D. (Hls.)** A diplom. alkudozások megereitek. Az eredményről azonnal. — „**Polg. házasság.**” Épen lapzártakor érkezett. Pedig jó lett volna. Talán fordul még alkalma. — **Szű. Jól örül.** Csak mentől gyakrabban! — **X. Y. Folytassa.** — **Prosit.** Proerit. Ad Barsholomäum Mocanum dirigavimus. — **K. V.** Okosan beszél. Kiadódik roviditées néekün. — **K. I.** Megesnek, hogy a műkedvelés ellen izgatnánk! Sőt biztatjuk. Szébb szórakozás az mint a kártya. A czezbeli azért nem vallja kárát. Ha vallja, nem érdemel jobbat. — **S. F.** Ön csakugyan lát-

hatatlan? — **Vén próféta.** Jól beszél, hallgatunk is rája — **Czinkotán.** Nem futja ki a mértéke. Szesz nincs benne. Ugy látszik, egész odáig csapott a Tisza vize, ettől higult meg. — **Több kéziratról a jövő számban.**

OLVASÓ ASZTAL.

A „Franklin”-társulat a becses könyvek egész halmazával jelent meg ismét a könyvpiacra, mely már annyi jeles terméket köszön neki. Újabb kiadványai sorából nagy elismeréssel kell kiemelnünk a Gyulai Pál által szerkesztett, izléssel és itélettel összeválogatott »**Olcsó könyvtár**«-t, mely a már-már feledésbe merült s csak irodalmi kézikönyvekben említett »**Kartigámot**«, Mészáros Ignác regényét közli dr. Heinrich G. értékes jegyzeteivel. Kapóra adta ki Kont Ign. ismertetését Aristophanesről, kinek vigjátékai ép most jelentek meg Arany János fordításában. — Nem kevésbé becses számát teszik e gyűjteménynek Szilágyi S. »**Történeti rajzai**«. E vállalatnak eddig már 101 füzetet jelent meg. — A diszesebb könyvek sorában első helyen a Kisfaludy-társaság tagjaitól eredt, Szász K. gondos szerkesztésében megjelent fényes kiállítási »**Arvizikönyv**«, melynek tiszta haszna a romjaiból épülő Szegednek van szánva. Vagy 40 író, még pedig elismert író műveivel találkozunk az olvasó e vaskos kötetben, melyet Keleti Gusztávnak példázó rajza díszít. A legjobb olvasmányokat szolgáltatja e pompás könyv. — **A jelenkori oroszok**, Grenville-Murray-nak e nagy feltűnést keltett művét Csurgó György fordításában bírjuk itt. A magyartása becses, de kellelténel »magyarosabb«, az e néhol durva s keresve keresi a mokány, csimbókos kifejezéseket, melyek oly finom írónál, mint a szerző, furesza benyomást tesznek. — Végül, de nem leghátul, említjük Bartók L., az erős pathosú költő »**A legszebb**« című vigjátékát, mely a lyrikus vigjátékok sorában szép helyet foglal el. — Csiky Gergely »**Elbeszélései**«-ből egy jókora kötet fekszik előttünk. Ez az író, ki míg aranyakat nyert, nem lelt, s most akad úgy látszik a tehetségének megfelelő utra: mint beszélyíró s kiválóképen a drámai erő által hat, mely elbeszéléseinek nagy részében nyilatkozik.

„Jótevény célra”. * **Berezik** Árpád 3 főlvonásos vigjátéka, melyet a nemz. színház visszautasított. Elolvashán minden elfogulatlan azt fogja vallani, hogy a közkedveltségű szerzőnek ez egyik legsikerültebb vigjátéka. Hogy a népszínházban, hol B. előadatta, nem járhatott azzal a szép eredménnyel, melyet megérdemelt, a szokatlan deszkák okozták, ahol a vigjáték finomabb stíljét nem művelik, a társalgás előkelő hangja nem divat; valaminthogy a nemz. színház művészeinek is volt az szánva, kik bizony nagy tetszéssel játszották volna. De még arra az esetre is, ha e darab előadása nem járt volna a várt hatással: méltó-e ehhez az első rendű nemzeti műintézethez, hogy egy sok ízben bevált magyar színműíró e'ött elzárja kapuját azért, mert nem vár töle sikert? Ha elbukik is: elég firma már arra Berezik, hogy egy maga szenvedje a vereséget s ne jusson belőle az érzékeny drámaíróknak. Kapható e vigjáték Pfeifer Ferdinándnál.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

**BUDAI
VIZGYÓGYINTÉZET**

a birodalom első rangú vizgyógyintézeteinek egyike; fekvése — a regényes budai hegyektől környezve — gyönyörű, s kitűnően egészséges levegőjénél fogva mell- és gyenge betegeknek is tapasztalásból biztosan ajánlható hely. Az intézet meglepően szép és stilszerű modern b. rendezési; ez évben ismét tetemes újítások történtek az eddigi kényelem gyarapítására.

Az intézet a vizgyógyomláknak az egész szervezetre kiható hatásainál fogva tapasztalattal ajánljatik: **az idegrendszer-, vér-, az egyes szervek és nők bajainál.** I. yenek: az agy-, gerincagybántalmak, fejfájás, szédülés, álmatlanság, görcsök, hysteria, szívdobogás, hűdések, vi dtánc, ideggyengeség, izgatottság, hypochondria, köszvény, csuz, görvély, higany-, jódkór, iszákossági bajok, váltóláz, vérszeg nység, szív-, torok-, mell-, gyomor-, bélbajok, máj-, lép dugulás, sárgaság, több szem-, bőr-, csontbántalmak, sápkór. Tévingő elmebetegek föl nem vétetnek.

Szórakozásra bő alkalom kínálkozik, s e tekintetben is az intézet előnyösen ismeretes. Az intézet minden viszonya részletesen van leírva az újonnan kiadott programmban, a melyet a t. közönség figyelmébe ajánlok és kívánatra megküldöm.

224 **Dr. VASKOVITS JANOS.**

ELKOBÓZVA

Nem a Napló, Hon, Lloyd sem az Egyetértés, hanem a többszörösítő Ké-

szülékek, anyag és többszörösítési lapok, melyeket illetéktelen egyének különböző elnevezés alatt ajánlanak s árusítanak el, lettek az illetékes hatóság által elkobozva, s az illető utánczó, képviselő és elárúsító, szabadalmi jog sértés miatt elítélte. Miután valamennyi ítélet jogerőre emeltetett, annál fogva ezen elkobzott készülék és anyagok az osztrák-magyar szabadalmi törvény 39 §-a szerint, az illetékes hatóságok által szétromboltattak, illetőleg használhatatlanná tétettek. Egy utánczó, vagy annak képviselője és elárúsítója sem kerül ki büntetését, ki az e féle utánczások elárúsításával foglalkozik. Aki nékem azon egyéneket megnevezi, kik utánczott készülékeket, mint szinte anyagot a többszörösítő készülékekhez elárúsítanak annak én **jutalmat** ígerek. A szabadalmazott »Hectograph« sokszorosító készülék különösen alkalmas az írománydarabok hangjegyek, rajzok, tervek satb. többszörösítésére képesek vagyunk egy eredetiről 15 perc alatt 80—100 másolatot száraz uton, egyidejűleg különböző színű tentával többszörösíteni. A Hectograph a legtekintélyesebb napi lapok által elismerőleg lett felemlítve s magasztalólag ajánlott. Katonai hatóságok, ügyvédek, jegyzők, községi hivataloknak satb.

Fekete másoló tentát a mely a Neue Freie Presse 1870. december 13-ki számában dicsőróleg lett felemlítve a legmelegben ajánlhatom.

Csalódások, hamisítások és utánczások kikerülése végett bátorokodom a t. cz. közönséget figyelmeztetni, miszerint a valódi szabadalmazott többszörösítő készülék »Hectograph« rá szegeczelt sárgászert árújeggyel van ellátva, melyen Kwayszeret et Husak J. Levitus nevek vannak rányomva. Másolatok, mint minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek szét, írásbeli tudakozódásokra azonnal válaszol-tatik. Ismét eladók kerestetnek.

Levitus József gyártulajdonos

**Bécs I. Babenberger-
Strasse 9.**

Új találmány!

Minden eddig ismert írás, rajz, terv, hangjegy stb. sokszorosítási mód között a **leggyorsabb, legtisztább, legolcsóbb** eszköz a cs. kir. kizárólag szabadalmazott

Phönix sokszorosító-lapok.

(Komáromy M. szabadalma.)

Ezek mellett nem csak a tinta-maradvány kimosásának szüksége eszik, de, mint semmi más készülék, lehető teszik, **két, illetve négy teleirt iv-oldalt együttes sokszorosítását.** Egy és ugyanazon lap, felülete egész terjedelmében, 12—15-ször használható újból, mindenkor 60—80 tiszta másolatot ad és így összesen 1000-en felül. A közgyői delegációk ülésai alkalmával a Phönix tassarok a legjobb eredményel alkalmaztattak.

Leírások és árjegyzékek kívánatra mind enkének ingyen és bérmentve szívesen átküldetnek.

Az árak laponként:

- 1. sz. Nyolczadrét 16—24 cm. . 40 kr.
- 2. » Negyedré 25—32 » . 70 »
- 3. » Bélyegnagys. 24—37 » . 80 »
- 4. » Nagy irodai 28—45 » 1 frt 20 »
- 5. » Medain 32—48 » 1 » — »

Védjegy.

- 6. » Bélyegn. eg. iv 32—48 » 1 frt — kr.
- 7. » N. iroda » » 44—54 » 2 » — »
- 8. » Median » » 48—61 » 2 » — »

Phönix-tenták,

és pedig üvegenként, viola, 40 kr., vörös, zöld, kék és fekete 50 kr.

Egyeldüli fűraktár: **SEEFELNER J. L.,** m. kir. udvari papir-, rajz- és festőszer-kereskedése.

IV. Váci-utca 9. BUDAPESTEN. IV. Váci-utca 9.

Óralánczok,

Közkedvelt **vért lánczok** darabja 5 márka = 3 frt. oszt. ért. a valódi aranytul meg nem különböztethetők. 5 évi írásbeli jótállás.

Jótállási jegy. A mai napon nálam megvett **vért lánczért** 5 évi jótállást vállalok el, azaz én vissza veszem ezen lánczot a reá fizetett pénz vissza fizetése mellett azon esetben ha az 5 évi használat mellett meg feketednék.

Grünbaum M., Berlin C. 34. Jerusalemstrasse.

A megküldés mint levél **vámmentesen** törté-nik. Ismét eladókna árle- engedés.

Az

„ATHENAEUM”

könyvkiadó-hivatalában

Budapest, Ferencziek-tere 8. sz. Athenaeum- épület, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

TITKOLT SZERELEM.

REGÉNY.

IRTA

IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr. Továbbá:

PÁLFFY-SORSJEGYEK

Főnyeremény **40,000 frt p-péncz** vagyis **42,000 frt osztr. ért.**

Melléknyeremény **pengőpénzben 4000 frt, 2000 frt,** stb.

Névérték **40 frt pengőpénz = 42 frt osztr. ért.**

A legkisebb nyeremény 60 frt pengőpénz = 63 frt osztr. ért.

Az **Unio-bank** alólírott váltó-üzlete elád Pálffy-sorsjegyeket a napi árkeleten, mint szinte szállításra **részletfizetések** mellett is.

Szállításra ezen sorsjegyek későbbi rendeletig, **öt forint** előlegfizetés, s **tizenhárom havi** részletfizetés teljesítése mellett (12 részletfizetés **három forintjával** s a maradék fizetése **hat forinttal**) e szerint minden sorsjegyéért összesen **47 osztr. ért. forint** áron adatnak el.

Az Union-Bank váltóüzlete

Bécs, I. Graben 13.

lyne-mű szállító-levek kaphatók Budapesten a Magyar leszámítoló- és váltó-bankban.

